

A close-up photograph of a person's hands in a light-colored suit jacket, holding three interlocking puzzle pieces. The pieces are light blue and white. The background is a blurred, light-colored surface.

Usklajevanje

**Pogosta vprašanja v zvezi s skupno prakso
CP 5 Relativni razlogi – Verjetnost zmede
(vpliv nerazlikovalnih/šibkih elementov)**

1. Ali se skupna praksa razlikuje od prejšnje obstoječe prakse?

Skupna praksa ne pomeni nobene spremembe prejšnje obstoječe prakse v uradih, ki jo izvajajo.

Pred tem projektom usklajevanja so rezultati prve ankete pokazali, da je od 28 uradov za intelektualno lastnino, ki izvajajo skupno prakso, samo 12 uradov imelo na voljo smernice o načinih obravnavanja nerazlikovalnih/šibkih elementov znamk v okviru preizkušanja relativnih razlogov za zavrnitev vloge. Skupna praksa bo te razmere spremenila z opredelitvijo načel, na katerih temelji dogovorjena praksa, ter se bo uporabljala kot referenčni dokument za urade za intelektualno lastnino, združenja uporabnikov, prijavitelje, vložnike ugovorov in zastopnike. S tem se bo povečala pravna varnost.

2. V skupnem sporočilu o CP 5 je navedeno, da se bo skupna praksa na nacionalni ravni začela izvajati v treh mesecih po objavi skupnega sporočila. Ali bodo uradi za znamke zagotovili informacije o vplivu skupne prakse na predhodne nacionalne prakse?

Pravna varnost je odvisna od jasnosti, kakovosti in uporabnosti prakse ter obveščanja o njej. V skupnem sporočilu bo dogovorjena skupna praksa pojasnjena tako, da jo bodo uporabniki razumeli. V njem bodo navedeni primeri, ki bodo uporabnikom omogočili jasno razumevanje skupnih načel, ter seznam uradov, ki izvajajo skupno prakso.

Skupna praksa ne vpliva na nobeno predhodno nacionalno prakso. Vendar se lahko posamezni uradi odločijo, če menijo, da je to primerno, zagotoviti dodatne podrobne informacije o katerem koli vprašanju, vključno s pregledom in posodobitvijo svojih smernic ob upoštevanju dogovorjenega besedila skupne prakse.

3. Zakaj Italija in Finska nista sodelovali pri tem skupnem sporočilu?

Vsi uradi ne sodelujejo pri vseh skupnih praksah – to je v skladu s samim bistvom programa usklajevanja. Sodelovanje je popolnoma prostovoljno, in če urad iz kakršnega koli razloga ne želi sodelovati pri določenem projektu, to drugim uradom ne preprečuje sodelovanja ali kasnejše pridružitve.

4. Kdaj se v skladu s skupno prakso blago/storitve štejejo za enake?

V vseh predstavljenih primerih iz skupne prakse se za sporne znamke šteje, da zajemajo enako blago ali storitve. Ali se bi moralo določeno blago/storitve šteti za enake v zadevi pred uradom pa je vprašanje, ki ga skupna praksa ne zajema.

5. Ali se lahko skupna praksa uporablja za primere, ko prejšnja in kasnejše znamka zajemata podobno blago/storitve?

Da. Načela skupne prakse se lahko uporabljajo, čeprav se lahko uporabi načelo soodvisnosti (glej sodbo v zadevi *Canon Kabushiki Kaisha*, C-39/97, točka 17), nizka stopnja podobnosti med blagom in storitvami pa se lahko izravna z visoko stopnjo podobnosti med znamkami in obratno, zato bi stopnja podobnosti med blagom in/ali storitvami postala upošteveni dejavnik, ki bi lahko vplival na izid. Projekt CP 5 ne zajema presoje podobnosti blaga in storitev.

6. V sodbi v zadevi Sabèl (C-251/95) je navedeno: „Celovita presoja vizualne, zvočne ali pojmovne podobnosti zadevnih znamk mora temeljiti na celotnem vtisu, ki ga ti ustvarjata, pri čemer je potrebno upoštevati njune razlikovalne in prevladujoče elemente“. Zakaj je razlikovalni učinek ločen od prevladujočega učinka?

Trenutno vsi sodelujoči uradi za intelektualno lastnino pri presoji relativnih razlogov za zavrnitev ne uporabljajo enakega pristopa ali celo ne upoštevajo enakih dejavnikov ali ne uporabljajo enakega načina, prevladujoči učinek pa ni sestavni del skupne prakse. To je tudi razlog, zakaj je bilo na začetku razdelka s primeri poudarjeno, da je treba za skupno prakso šteti, da vsi drugi dejavniki (ne glede na to, kateri so) ne vplivajo na izid. Sicer pred upoštevanjem takšnih drugih dejavnikov ne bi bilo mogoče odločati o nobenem primeru.

7. Kaj se zgodi s primeri, pri katerih razlikovalnih in prevladujočih elementov ni mogoče preprosto ločiti?

Načela so namenjena za splošno uporabo in naj bi zajemala večino primerov. Uporabljala naj bi se kot smernice za zagotovitev, da vsi uradi sprejmejo podobne in predvidljive sklepne ugotovitve. V skupni praksi je predvidena strategija izvajanja, ki vključuje pripravo gradiva za usposabljanje, kot so predstavitve, videoposnetki, publikacije in spletni seminarji, vključno s čim

več primeri, da se predhodno obravnavajo vsa vprašanja, s katerimi se lahko srečajo preizkuševalci in uporabniki.

8. Ali je v skupni praksi upoštevana nacionalna sodna praksa in/ali sodna praksa Skupnosti?

Med projektom so bile analizirane nacionalne sodne prakse in sodna praksa Skupnosti ter odločitve urada UUNT v zvezi z ugovori in pritožbami, ki so se uporabile kot navdih za načela in primere v dokumentu.

9. Zakaj v skupni praksi niso uporabljeni dejanski primeri?

Uporabi dejanskih primerov, ki vključujejo nacionalne znamke ali znamke Skupnosti, se izogibamo, ker bi lahko to pomenilo koristi ali škodo njihovim imetnikom ali prijaviteljem. Namesto tega jih uporabljamo kot navdih za oblikovanje jasnih primerov, ki jih je mogoče uporabiti za ponazoritev vseh sklepnih ugotovitev.

10. Zakaj ni natančno opisana presoja razlikovalnega učinka kasnejše znamke kot celote?

Presoja razlikovalnega učinka kasnejše znamke kot celote je opisana samo popolnoma namensko. Razlog za to je dejstvo, da vsi sodelujoči uradi v okviru preizkušanja relativnih razlogov ne presodijo razlikovalnega učinka kasnejše znamke kot celote. Poleg tega presoja kasnejših znamk kot celote ni pomembna za skupno prakso, ki analizira vpliv nerazlikovalnih/šibkih elementov znamke za presojo verjetnosti zmede.

www.tmdn.org

Usklajevanje

Urad za usklajevanje na notranjem trgu

Avenida de Europa 4,
E-03008 Alicante, Španija
Tel +34 96 513 9100
Faks +34 96 513 1344
information@oami.europa.eu
www.oami.europa.eu